

sõjaväelane purjusolekut. Plaan on hea, kuid nurjub siiski, sest Bartolo kui arst ei ole kohustatud sõdureid korterisse võtma. Krahv peab jälle lahkuma, jõudes Rosinale ainult kirja ära anda.

Vahepeal on Bartolo aimama hakanud, et Rosinal kellegagi armulugu peab olema. Selles aimuses kinnitab teda ta sõber muusikamees Basilio, kes talle teatab, et krahv Almaviva ta hoolealuse kätt ja südant püüab. Järelikult — hädaoht on lähedal, vaja otsustavalt tegutseda. Bartolo ei näe muud pääseteed, kui kiire kihlumine ja abiellumine Rosinaga. Otsustatakse jalamaid notar kutsuda ja asi küpseks teha.

Kuid ka krahv tegutseb energiliselt edasi. Sõdurina esimeses vaatuses välja visatud, tuleb ta teises vaatuses muusikuna tagasi, seletades, et Basilio tema on enda asemel saatnud Rosinale muusikaõpetust andma. Bartolo usalduse võidab ta sellega, et temale kirja annab, mille Rosina oma arvatavale Lindorole saatnud, — öeldes, et ta selle Almavivalt saanud. Kuid see on just vesi vanamehe veskile. Ta näitab kirja Rosinale, viimane järeldab sellest, et Lindoro teda on petnud, soovides teda ainult kellelegi krahv Almavivale kätte mängida. Oma troostitus ahas- tuses lööb neiu kõige peale käega ja otsustab Bartolo kosimise vastu võtta. Täis võidurõõmu ruttab see kihluseks ettevalmistusi tegema.

Veel enne aga kui ta tagasi jõuab, on ka Almaviva ja Figaro juba jälle tegevusväljal. Nad tulevad palkoniuksest, mille võtme Rosina varemalt oli Figaro kätte toimetanud. Rosina saab oma üllatuseks teada, et tema Lindoro ja krahv Almaviva üks ja sama isik on, — lepitus järg- neb kõige kiiremas korras. Siis tuleb Basilio notariga. Temale pistetakse kotitais kulda ja püstol nina alla, ta valib esimese ja kirjutab kui tun- nistaja Almaviva ja Rosina abielulepingule alla. Kui Bartolo koju jõuab, teatatakse talle sündinud tõsiasjast, mida enam muuta ei saa. Ainsaks troostiks jääb talle Rosina kaasavara, millest Almaviva suuremeelselt loobub, — kuid sellegi peab ta jagama Figaroga.